hariduse andmiseks loodud fondi 4000 ja Karja allikast torustiku linna juhtimiseks 400 Riia marka.

G. Mickwitz, Uusi andmeid eesti vanima raamatu ajaloo kohta („Ajalooline Ajakiri" 1936, nr. 2); *idem*, J. S. und der Druck des ältesten estnischen Buches (Beiträge XXI, 1, 1937); *idem*, Aus Revaler Handelsbüchern (1938); F. G. v. Bunge, Die Revaler Rathslinie (1874); S-i kirjavahetus TLA-s.

G. M.

*SELJAMAA, Julius, ajakirjanik, poliitikategelane ja diplomaat, oli saadikuks Moskvas 1928—33, välisministri abiks aug-st 1933 ja välisministriks K. Päts'i (vt. ka *Suppl.*) valitsuses okt-st 1933 juunini 1936, toimides aug-ni 1934 ühtlasi riigivanema asetäitjana. Juuni alguses 1936 nimetati S. saadikuks Rooma, kuid enne kohale asumist suri ta 17. VI 1936 ukj. Tallinnas. — Saadikuna Moskvas arendas S. edukalt normaalseid heanaaberlikke suhteid Eesti ja Nõukogude-Vene vahel. Selle aja jooksul sõlmis Eesti N.-Venega kaubalepingu (1929), mittekallaletungilepingu ja lepituskonventsiooni (1932). S. välisministriks oleku kestel pikendati 1934. a. Eesti-Läti liidulepingut määramatuks ajaks ja mittekallaletungilepingut N.-Venega kuni 1945. a. lõpuni. Leedu algatusel sõlmiti 1934. a. Genfis Eesti, Läti ja Leedu sõprus- ja koostööleping; sellega tihenes kolme Balti riigi koostöö märksa. N.-Vene ja Poola poolt ms. ka Eestile 1933. a. lõpul tehtud ettepanek, garanteerida Balti riikide iseseisvust, ei teostunud. Ka lükati 1934. a. Saksa poolt tagasi N.-Vene esitis tagada Balti riikide iseseisvust ning nurjus N.-Vene poolt s. a. lõpul algatatud nn. idapakti (resp. Ida-Locarno) loomine. Ühtlasi sõlmiti rida kaubalepinguid mitme riigiga.

„Vaba Maa" 1936, nr. 136; „Uus Eesti" 1936, nr. 163 jj.; Pvl. 1936, nr. 163 jj.; Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); E. Laaman, Eesti iseseisvuse sünd I—VI (1936—38); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I, II (1937, 1939); isikl. jm. saadud andmed.

T.

SELTER, Karl, majandus- ja poliitikategelane, sünd. 12. VI 1898 vkj. Järvamaal Kapu v. taluniku pojana, õppis Tallinnas algkoolis, lõpetas 1914 J. Vestholmi eraprogümnaasiumi, 1916 Peetri reaalkooli eksternina ja 1921 õhtukeskkooli Tallinnas; a-il 1919—21 õppis ta Tartu ülikooli arstiteaduskonnas vabakuulajana ja 1921—25 õigusteaduskonnas, mille kursuse lõpetas. S. teenis 1916—18 Vene sõjaväes ja võttis seejärel osa E. Vabadussõjast, kus sai haavata. Ta on teeninud lihttöölisena Luther'i vabrikus Tallinnas. A-st 1919 oli S. sõjaringkonnakohtu teenistuses sekretäri abina, 1922—27 sõjaministeeriumi juriskonsuldi abi ja juriskonsult, ühtlasi kodifikatsiooniosakonna esimees, 1927—32 kohtuministeeriumi kodifikatsiooniosakonna liige ja ministeerumi nõunik. Kohtuministeeriumi esindajana võttis S. osa Eesti-Läti-Leedu õigusteadlaste koostöö organiseerimisest, esimese kongressi töödest ja seejärel kongressi poolt loodud alatise komisjoni tööst. 1932—33 töötas ta vandeadvokaadina ning oli ühtaegu Kaubandus-Tööstuskoja juriskonsult ja Tallinna linna juriidilise büroo juhataja kuni majandusministriks saamiseni okt-s 1933 K. Päts'i (vt. ka *Suppl.*) valitsuses. Seejärel maist 1938 okt-ni 1939 oli S. välisministriks K. Eenpalu (vt. ka *Suppl.*) kabinetis; nov-s 1939 määrati ta saadikuks Genfi. Ka oli ta 1937 Rahvuskogu I koja liige ja 1938—39 Riigivolikogu liige Virumaa valimisringkonnast Põhiseaduse elluviimise rahvarinde kandidaadina. — Majandusministrina arendas S. 4½ a. kestel tõhusalt riiklikku ettevõtlust tööstuse, eriti õli-, tselluloosi-, metsa- ja telliskivitööstuse aladel, kusjuures suurem osa seni eripõhikirja alusel töötanud riiklikest majanduskäitisist muudeti a-il 1936—37 segaaktsiaseltsideks. Ms. rajati riiklikud telliskivitehased Kundas, Sindis ja Tallinnas Koplis ning sulfiittselluloositehas Kehras. Üldse on S. püüdnud luua soodsamaid eeldusi eesti rahvusliku kapitali soetamiseks ja kuhjumiseks. S-i välisministriks oleku ajal tõmbuti tagasi tööst Rahvasteliidus, võeti vastu Erapooletuse seadus (1938), sõlmiti Eesti ja Saksa mittekallaletungileping (juunis 1939), Eesti ja Nõukogude-Vene vastastikuse abistamise pakt (sept-s 1939) ja kaubaleping. S. on olnud tegev ka seltskondlikult; ta on toiminud a-st 1937 Eesti-Rumeenia Sõprusühingu, a-st 1937 Eesti Aeroklubi ja a-l 1938 Ratsionaliseerimise Komitee esimehena. E. Olümpiakomitee liige on ta olnud a-st 1936 ning teotsenud Eesti-Inglise Kultuurühingus ja „Estonia" seltsis juhatuse liikmena. A-st 1938 on S. tema enda

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 300